

De eerste paal

Wat ik u nu ga vertellen is een erbarmelijk verhaal over een groepje mensen die van het slaan van hun eerste paal een feestelijke gebeurtenis hadden willen maken.

Zoals bekend bestaat er een groep „Centraal Wonen Almere-Haven” die ook zo graag via allerlei inspraak huisjes wilden bouwen. Kasko Purmerend had het bewezen dat het kon, dus waarom wij ook niet? Toen we van start gingen en doorjasten leek niets een feestelijke eerste paal in de weg te staan. Iedereen was aardig en bemoedigend. Natuurlijk kostte het ons wel veel energie maar het scheen ons ook te gelukken.

Vergeet het maar. Ongeveer een half jaar geleden begon het gedonder in de glazen. de *autoriteiten* die zo aardig en medelevend waren geweest begonnen moeilijk te doen toen wij ons verhaal wilden effectue-

ren. Het werd oorlog en verscheidene slagen werden geleverd wat tot resultaat had dat wij konden gaan beginnen. Twee oktober 1978, te 10.00 uur, eindelijk, het was zo ver. De EBA berichtte ons dat een aantal palen waren gearriveerd en dat één daarvan in aanmerking kwam als eerste de grond in te gaan.

Uitnodiging

Normaal is het zo dat je iedereen die er wat mee te maken had een uitnodiging stuurt gearneerd met allerlei *autoriteiten*. Dit hadden wij ons ook voorgesteld, ware het niet dat wij door de omstandigheden zeer teleurgesteld waren. Iedereen was er dan ook behalve *zij*.

Naar goed Kasko-gebruik had zich een werkgroep gevormd, luisterend naar de naam: „Werkgroep die de kachel aanmaakt met alle andere werkgroepen,” in de wandeling ook wel genoemd het WC-collectief. Zij zouden het geheel gaan opluisteren met puntigheden, snedigheden en wat dies